

[Inge Fischer Møller.]

afskedigelse er hjemlet i kollektive overenskomster, er afgørelsen om spørgsmålet henlagt til de fagretlige instanser.

Det er nok også vigtigt at understrege, at en lønmodtager ikke kan give afkald på sine rettigheder efter loven. Det er derfor klart understreget, at den omstændighed, at en lønmodtager i en periode ikke har fået lige løn efter lovens § 1, i intet tilfælde kan fortolkes derhen, at han eller hun stiltiende har givet afkald på sin ret.

Det skal også nævnes, at det kun er ansættelsesforhold hos samme arbejdsgiver, der er omfattet af bestemmelsen.

I det omhandlede EF-direktiv er det nævnt, at der skal ydes lige løn for samme arbejde eller arbejde, som tillægges samme værdi. I forbindelse med vedtagelsen af direktivet tog Danmark det forbehold, at man i den danske følgelovgivning alene vil bruge udtrykket „samme arbejde“, fordi det er den benævnelse, vi benytter i kollektive overenskomster.

Afslutningsvis skal jeg sige, at det er et forslag, vi i socialdemokratiet hilser med stor tilfredshed. Vi kan ikke være bekendt, at der ikke gives lige løn til mænd og kvinder, som udfører det samme arbejde. For socialdemokratiets vedkommende kan jeg allerede på nuværende tidspunkt love, at vi vil arbejde effektivt og positivt omkring vedtagelsen af forslaget, som skal træde i kraft allerede den 1. februar 1976.

Elsbeth Koek-Petersen (V):

Dette forslag tilsigter, som fru Inge Fischer Møller også gennemgik, at gennemføre et EF-direktiv af 10. februar d.å. om lige løn. Venstre kan tilslutte sig dette forslag. For så vidt angår det lønmæssige, vedrører forslaget kun forhold, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst, og det vil sige, at lønmodtagerorganisationernes forhandlingsret ikke herved anfægtes. Derudover fastsættes der for hele arbejdsmarkedet en ret til at kræve godtgørelse, hvis man afskediges på grund af krav om ligeløn.

I bemærkningerne fastslås det, at der inden for det offentlige og inden for området dækket af LO og Dansk Arbejdsgiverforening er gennemført ligeløn. Det skal nok siges, at dette er en sandhed med visse modifikationer: i alle tilfælde kan det være

diskutabelt, hvad der er ligeløn, og hvad der er lige arbejde. Men afgørende må det siges at være, at lønnen for kvindelige lønarbejdere de senere år kraftigt har nærmet sig de mandlige lønarbejdedes løn. Det skal også nævnes, at i erhverv med traditionelt mange kvinder, f. eks. tekstilindustrien, har dette forhold været stærkt medvirkende til en krise for sådanne erhverv. Det skal endvidere tilføjes, at praktisering af ligeløn kræver en forståelse fra mandlige arbejdedes side: gennemførelse af ligeløn har ikke det sigte at gennemføre en generel stigning for alle lønninger.

Jeg vil til slut understrege, at problemet om ligestilling med hensyn til muligheder for kønnene ingenlunde er løst ved dette forslag, bl. a. fordi en række erhverv næsten udelukkende bestrides af ufaglærte kvinder. Lige muligheder kræver, at kvinderne dygtiggør og engagerer sig, og det kræver utvivlsomt også, at der stadig væk sker en mentalitetsændring hos forskellige former for arbejdsgivere.

Jeg kan tilsige venstres hurtige og velvilige behandling af dette forslag.

Hölge (FP):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Glensgård, beklageligvis ikke kan være til stede ved denne lejlighed, skal jeg på hr. Glensgårds vegne fremføre følgende korte betragtninger:

Arbejdsministeren nævner i sin skriftlige fremsættelse, at han gerne vil erindre om, at regeringen har vedtaget at oprette et ligestillingsråd mellem mænd og kvinder. Dette påhit erindrer jeg særdeles godt, og såfremt arbejdsministeren med det foreliggende forslag udelukkende vil forsøge at tækkes rødstrømper, kan jeg selvfølgelig ikke forhindre dette.

Forslaget bygger på en resolution fra 30. september 1961 og er således et af de forslag, som Danmark ikke har haft reel indflydelse på. Direktivet er udstedt den 10. februar 1975 og skal efter art. 8 således være vedtaget i folketinget og sat i kraft inden den 10. februar 1976.

Fremskridtspartiet anser det ikke for nødvendigt at forøge den danske lovjungle med forslag, hvis indhold er så paradeagtigt som det foreliggende. Arbejdsministeren taler ellers altid højt nok om, at forhold på ar-